

5077 3die Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 5078

Forflag, der er indbragt i Thinget angaaende Rentefoden.

Formanden: Inden vi gaa videre, skal jeg meddele, at Underænderingsforslagene af Udvalgets Mindretal under Nr. 1—3 ere tagne tilbage af Forslagsstillerne. Jeg skal spørge, om Nogen optager dem (Ophold). Da Ingen optager dem, ere de bortfaldne.

Chr. Nimestad: Ja, det gjør mig ondt at høre, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen), som forrige Gang var imod Optagelsen af Overformynderiets Regnskab i Statsregnskabet og Lønningsbudget paa Finantsloven, nu er for Optagelsen deraf. Jeg maa være fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at man bestemt maa fraraade dette. Hvad angaar den første Del af Afsnittet V. om Overformynderiet, hvor der er optaget et Lønningsbudget paa Finantsloven, ser jeg ikke, hvorledes man paa nogen Maade kan forsvare dette, selv om det sættes indenfor Linien. Det er jo, som den ærede Ordfører har fremhævet, ubestrideligt, at Erven af 26de Mai 1868 har henlagt Fastsettelsen af Overformynderiets Lønninger til Kongen, midlertidigt til Justitsministeren, definitivt til Kongen, uden at der er givet Rigsdagen, den bevilgende Magt, nogen som helst Indflydelse derpaa, og ligeledes er det givet, at for den københavnske Overformynderi-afdelings Vedkommende maa Resolutionen af 31te December 1857 og hele den tidligere udviklede Retstilstand medføre, at Kongen ogsaa der har den bestemmende Myndighed med Hensyn til Lønningernes Størrelse og Embedsmændenes Antal. Men naar nu saa er, og naar desuden disse Lønninger ikke paa nogen Maade skulle udbetales af Statskassen, men gaa af selve Overformynderiets Indtægter, saa ser jeg ikke, hvilken Hensigt der kan være med at opføre dem paa Finantsloven, eller hvilken mulig Nytte det skulde kunne gjøre. Det

ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) bemærkede under Sagens 2den Behandling, ved hvilken jeg var forhindret fra at være tilstede, saa at jeg ikke dengang kunde imødegaa ham, at, naar man ikke optog det, kunde man ligesaa godt flette alle andre Lønningsbestemmelser ud af Finantsloven. Han sagde, ogsaa alle andre Lønninger ere afgjorte ved Lønningslove og ere altsaa ifølge den Anskuelse, der næres, undtagne fra Bestemmelse gennem Finantsloven, men desuagtet optage vi dem paa Finantsloven, og det Samme maa da ogsaa kunne være Tilfældet her. Men det forekommer mig dog klart, at der er den Grundforskjel, at de Lønninger, som saaledes optages paa Finantsloven, skjøndt de ere bestemte ved Lønningslove, skulle udbetales af Statskassen, hvorimod Overformynderilønningerne jo skulle udbetales af Overformynderiets Fond. De Lønninger, som ere fastsatte ved Lønningslove, mener jeg ganske vist ogsaa, at man ikke gennem Finantsloven skal røre ved, i alt Fald ikke uden at der er Overensstemmelse i saa Henseende mellem Regjeringen og den bevilgende Magt, men det er jo ikke bestemt dre fuldkommen sikkert, at, da det er Statskassens Udgifter, kan det slet ikke undgaa at de maa bevilges paa Finantsloven, idet der ikke kan udbetales en eneste Skilling af dem, som ikke er bevilget paa Finantsloven. Men ganske anderledes er det med Overformynderiets Lønninger, thi enten man opfører dem eller ikke, vil Resultatet blive det samme, der er hverken Tale om, at man kan negte dem eller bevilge dem. Men naar hverken Regtelse eller Bevilgelse er mulig, saa ser jeg ikke, hvad Hensigt der kan være med deres Optagelse paa Finantsloven. Vil man henføre til Livsforfikkingsanstalten, saa er Sagen ogsaa der en ganske anden. Vel er det saa, at Lønningerne udbetales af Livsforfikkingsanstaltens egen Fond, men der er en Forskjellighed i den anden Retning, idet der ikke findes nogen som helst bindende Bestemmelse,